

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľky: **M., s.r.o.**, B., B., IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou B., s.r.o., D., B., IČO: X., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisii**, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/15/2011 zo dňa 26. apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/15/2011 zo dňa 26. apríla 2011, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľka **j e p o v i n n á** zaplatiť súdny poplatok v sume **66 €** na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím č. RP/15/2011 zo dňa 26. apríla 2011 odporkyňa rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. l/ zákona 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Zákon“) tým, že neposkytla odporkyňi na

vyžiadanie súvislý záznam vysielania programovej služby J. zo dňa 20. novembra 2010 v čase od 20:00 do 23:00, za čo jej uložila pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. d/ Zákona určenú podľa § 67 ods. 2 písm. a/ Zákona vo výške 165,00 €.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že od navrhovateľky listom č. 5645/2010 zo dňa 22. novembra 2010 vyžiadala záznamy programovej služby J.: N. zo dňa 19. novembra 2010 odvysielaného o cca 19:30 hod. a záznam zo dňa 20. novembra 2010 v čase od 20:00 hod. do 23:00 hod, pričom navrhovateľka doručila dňa 20. decembra 2010 záznamy vysielania na dvoch DVD nosičoch. Záznam programu zo dňa 19. novembra 2010 bol súvislým záznamom vysielania vyžiadaným odporkyňou. Pri zázname vysielania zo dňa 20. novembra 2010 bolo zistené, že na tomto zázname je zaznamenané vysielanie programovej služby J. zo dňa 20. novembra 2010 v čase od 20:00:09 hod do 23:00 hod, z čoho vyplývalo, že navrhovateľka nedodala požadovaný súvislý záznam vysielania zo dňa 20. novembra 2010.

V súvislosti so stanoviskom navrhovateľky predneseným v rámci správneho konania odporkyňa uviedla, že potvrdením o prevzatí na kópii sprievodného listu sa len deklaruje skutočnosť, že odporkyňa prevzala list s prílohou DVD nosičov, nepotvrďuje sa pravdivosť obsahu zásielky ani súlad informácií uvedených v sprievodnom liste s obsahom príloh, jedná sa o bežné potvrdenie doručenia zásielky.

Pokiaľ sa navrhovateľka bránila tvrdením, že začatie správneho konania a sankcionovanie za nedoručenie neúplného záznamu bez toho, aby jej bola v zákonnej 45 dňovej lehote daná možnosť na nápravu tohto stavu, bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti a súčinnosti v správnom konaní, odporkyňa s poukazom na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3SŽ/59/2008 uviedla, že nedoručením súvislého záznamu vysielania dochádza k porušeniu zákonnej povinnosti, na tomto fakte nič nemení skutočnosť, že vysielateľka chýbajúcu časť záznamu vysielania doplnila. Účastníčka konania má povinnosť doručiť súvislý záznam vysielania na vyžiadanie, teda na prvýkrát a nie na dodatočné výzvy. Ani v rámci široko poňatej zásady o konaní v úzkej súčinnosti s účastníčkou konania nebolo možné vyzvať účastníčku konania na doplnenie predmetného záznamu vysielania, nakoľko táto skutočnosť by nezmenila fakt, že k správnomu deliktu už došlo. Navyiac pri počte vysielateľov, nad ktorých vysielaním odporkyňa dohliada, by bolo v zásade nemožné v rámci zostávajúcej lehoty zo 45 dní na uchovávanie záznamov, zmonitorovať a následne vyzvať na opravu dodania súvislého záznamu každého vysielateľa.

Odporkyňa tiež uviedla, že výlučne účastníčka konania je zodpovedná za splnenie predmetnej povinnosti o skutočnosti, že doručením neúplného záznamu vysielania dochádza

k poručeniu § 16 ods. 3 písm. l/ Zákona bola navrhovateľka poučená predchádzajúcim rozhodnutím č. RP/36/2009 zo dňa 25. augusta 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15. novembra 2009, teda navrhovateľka mala vedomosť, že daným konaním poruší predmetnú povinnosť.

Ohľadne výšky pokuty odporkyňa vzala do úvahy najmä rozsah a dosah vysielania (navrhovateľka je multiregionálnym vysielateľom), mieru zavinenia (objektívna zodpovednosť), trvanie a následky porušenia povinnosti (porušením povinnosti navrhovateľka znemožnila odporkyňi zmonitorovanie súvislého vysielania zo dňa 20. novembra 2010 a tým výkon úloh pri dohliadaní na dodržiavanie právnych predpisov, tak ako jej to vyplýva zo Zákona), závažnosť správneho deliktu (nízka z dôvodu, že chýbalo iba cca 9 sekúnd vysielania). Spôsob, akým navrhovateľka porušila povinnosť, spočíval v tom, že neposkytla odporkyňi požadovaný súvislý záznam vysielania programovej služby J.. Odporkyňa vzala do úvahy aj fakt, že sa jednalo o opakované porušenie tejto povinnosti.

Proti predmetnému rozhodnutiu podala navrhovateľka v zákonnej lehote dňa 7. júla 2011 opravný prostriedok, v ktorom žiadala, aby ho najvyšší súd rozsudkom zrušil, vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie a navrhovateľke priznal náhradu trov konania.

Uviedla, že nemá vedomosť, že by odporkyňa prijala rozhodnutie, ktorým by poverila svojho predsedu v jej mene predmetný záznam vyžiadať, prípadne by iným spôsobom vo veci vyžiadania záznamu konala. Odporkyňa nespĺnila predpoklady stanovené Zákonom pre vyžiadanie záznamov z vysielania, ani v súlade s § 3 ods. 1 Správneho poriadku a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Správny delikt nemohol nastať, nakoľko odporkyňa nespĺnila formálne náležitosti pre vyžiadanie záznamu z vysielania, celé konanie odporkyne je vadné, pričom táto vada mala za následok nezákonnosť napádaného rozhodnutia.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že odporkyňa sa nepokúsila o zmierlivé vybavenie veci, účastníka žiadnym spôsobom neinformovala o akomkoľvek údajnom probléme s obsahom dodaným nosičov, prvú informáciu o údajnom nedodaní časti záznamu dostala navrhovateľka až v oznámení o začatí správneho konania, teda až v čase, keď z technických dôvodov nebolo možné predmetný záznam dodať. V prípade, ak by odporkyňa požiadala o nápravu údajného nedostatku záznamu, mohla jej navrhovateľka dodať nový záznam z vysielania a odporkyňa by sa nedostala do rozporu s právnou úpravou. Tvrdenie odporkyne o spáchaní správneho deliktu, v prípade, ak dodaný záznam vykazuje nedostatok, a to aj po dodaní bezchybného záznamu, nemá oporu v zákone. Účelom zákonnej úpravy podľa § 16 ods. 3 písm. l/ Zákona nie je uloženie pokuty za nedodanie záznamu, ale poskytnutie záznamu pre účely výkonu

pôsobnosti odporkyne, možno ho prirovnať k poriadkovým postihom, bežným v procesných predpisoch. Odporkyňa striktným, formalistickým a neprímerane tvrdým výkladom popiera tento účel.

V ďalšom obsahu opravného prostriedku navrhovateľka uviedla, že argumentácia odporkyne ohľadne potvrdení o dodaní záznamov z vysielania je nelogickým a nesprávnym odôvodnením pre rozhodnutie o uložení sankcie. Na jednej strane odporkyňa tvrdí, že tento listinný dôkaz nie je relevantný na preukázanie počtu dodaných nosičov, na druhej strane však tvrdí, že nie je dostatočný na preukázanie obsahu predmetných nosičov. Toto tvrdenie obsahuje vnútorný rozpor, je v rozpore s obsahom spisov, respektíve úplne ignoruje skutkový stav, ako bol v konaní preukázaný účastníčkou. Odôvodnenie rozhodnutia je výsledkom mocenského rozhodnutia správneho orgánu, bez opory v podkladoch rozhodnutia, a skutkový stav tvrdý odporkyňou je v rozpore s obsahom spisu. Spôsob akým odporkyňa potvrdzuje dodanie záznamu z vysielania a splnenie zákonnej povinnosti, nie je rozhodnutím účastníčky konania, ale je to spôsob zaužívaný odporkyňou. V prípade, ak by to odporkyňa považovala za vhodné, je prípustné, aby vykonala pred potvrdením dodacieho dokumentu kontrolu obsahu DVD, čím by bolo možné odstrániť akékoľvek pochybnosti o dodanom obsahu. Odporkyňa spochybnila relevanciu obsahu akýchkoľvek vlastných písomností opatrených podpisom pracovníka a úradnou pečiatkou. Uvedeným spôsobom upiera navrhovateľke právnu istotu v jej konaní so správnym orgánom a takéto konanie je v rozpore s princípom právneho štátu.

K podanému opravnému prostriedku sa písomným podaním zo dňa 8. augusta 2011 vyjadrila odporkyňa tak, že navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Uviedla, že povinnosť zaslať záznam nevzniká rozhodnutím v správnom konaní, ale vyplýva z § 16 ods. 3 písm. l/ Zákona. Ide o jednoduchý administratívny úkon bez predpísanej formy a jeho vnútroinštitucionálne zabezpečenie je preto otázkou vnútornej organizácie činnosti odporkyne. List zo dňa 22. novembra 2010 doručený navrhovateľke bol opatrený podpisom predsedu odporkyne. Vzhľadom na skutočnosť, že predseda v zmysle § 11 ods. 1 Zákona koná v mene Rady navonok, je akákoľvek pochybnosť o autenticite predmetného úkonu vylúčená.

V súvislosti so zmierlivým vybavením veci odporkyňa uviedla, že akt doručenia vyžiadaného záznamu vysielania nie je dobrovoľným konaním navrhovateľa, nemožno ho zamieňať napr. s podaním, v ktorom účastník správny orgán o niečo žiada. Doručenie

záznamov vysielania je splnením zákonnej povinnosti, ktorej účelom je zabezpečiť pre odporkyňa podmienky pre efektívne vykonávanie jej zákonnej kompetencie – dohliadať na dodržiavanie právnych predpisov v oblastiach upravených Zákonom. Účelom nie je len holá skutočnosť, že odporkyňa disponuje záznamom vysielania, ale predmetné ustanovenie upravuje aj konkrétne požiadavky na splnenie tejto povinnosti (záznam musí byť súvislý, v zodpovedajúcej kvalite, doručený na vyžiadanie), pričom tieto náležitosti sú neoddeliteľnou súčasťou tejto povinnosti. Pripustením výkladu navrhovateľky by prakticky došlo k neodôvodnenému presunu zodpovednosti navrhovateľky na odporkyňa, nakoľko v zmysle § 16 ods. 3 písm. l/ Zákona je práve navrhovateľka zodpovedná, aby odporkyňi na jej vyžiadanie doručila súvislý záznam vysielania v zodpovedajúcej kvalite, všeobecný odkaz na generálnu zásadu správneho konania v takto špecifickom prípade nemôže obstať a nemôže byť dôvodom na zbavenie sa administratívnej zodpovednosti.

Pokiaľ šlo o potvrdenie doručenia, odporkyňa uviedla, že nikde explicitne neuviedla, že by prijala súvislé záznamy vysielania z daného dňa. Odporkyňa úradnou pečiatkou potvrdila, že dňa 20. decembra 2010 prijala od navrhovateľky predmetný sprievodný list s dvoma prílohami – DVD nosičmi. Odtlačok úradnej pečiatky len potvrdzuje skutočnosť, že poverený zamestnanec prijal vo vyznačený deň dané písomnosti a prílohy takto označené. Táto skutočnosť nemá žiaden vplyv na fakt, že navrhovateľka nedodala odporkyňi na vyžiadanie súvislý záznam programovej služby J. zo dňa 20. novembra 2010 v čase od 20:00 do 23:00 hod., čím porušil § 16 ods. 3 písm. l/ Zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 64 ods. 6 Zákona) napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcov účastníkov na nariadenom pojednávaní dňa 24. júla 2012 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O. s. p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. (§ 250l ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 250q ods. 2 O. s. p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

Podľa § 5 ods. 1 písm. m/ Zákona, do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí žiadať záznamy vysielania od vysielateľov v prípade potreby.

Podľa § 16 ods. 3 písm. l/ Zákona, vysielateľ je povinný, uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 45 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite; na vyžiadanie rady poskytne vysielateľ záznam vysielania na zvyčajnom technickom nosiči, ktorého druh určí rada v licencií po dohode s vysielateľom.

Podľa § 64 ods. 1 Zákona, za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 2 písm. a/ Zákona, Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby, okrem vysielateľa prostredníctvom internetu, od 165 eur do 6638 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 eur do 1 659 eur, ak neposkytol rade požadovaný záznam vysielania [§ 16 ods. 3 písm. l/].

Z obsahu pripojených spisov vyplýva, že odporkyňa listom č. 5645/2010 zo dňa 22. novembra 2010 požiadala navrhovateľku o zaslanie súvislého záznamu vysielania zo dňa 20. novembra 2010 v čase od 20:00 hod. do 23:00 hod. Z obsahu pripojeného DVD nosiča je zrejmé, že záznam vysielania zo dňa 20. novembra 2010 predložený navrhovateľom začína v čase 20:00:09 hod.

Tvrdenie navrhovateľky o povinnosti odporkyne vyžiadať predmetný záznam formálnym rozhodnutím, považoval najvyšší súd za nedôvodné.

V zmysle § 5 ods. 1 písm. m/ Zákona, je Rade zverené oprávnenie vyžiadať záznamy vysielania, zákonodarca nepredpokladal pri takomto úkone *rozhodovanie* o vyžiadaní. Nejedná sa o zásah do práv vysielateľov - ukládanie povinností, ako sa nesprávne domnieva navrhovateľka, nakoľko povinnosť predložiť záznam vysielania nevzniká vydaním administratívneho rozhodnutia, táto je povinnosťou vyplývajúcou priamo zo Zákona (§ 16 ods. 3 písm. l/ Zákona). Rovnako gramatickým výkladom ustanovenia § 16 ods. 3 písm. l/ Zákona je potrebné dôjsť k rovnakému vyššie uvedenému záveru, nakoľko zákonodarca v súvislosti s poskytovaním záznamov používa termín *vyžiadanie* nie *rozhodnutie*.

Pokiaľ odporkyňa vydala navrhovateľke potvrdenie o dodaní záznamov, najvyšší súd sa stotožnil s odporkyňou vysloveným názorom, že toto nemožno považovať za potvrdenie obsahu pripojených záznamov, prípadne o ich správnosti či súladnosti s obsahom vyžiadania. Toto potvrdenie je formálnym dôkazom, že navrhovateľka doručila správnomu orgánu sprievodný list s dvomi prílohami (2xDVD), pričom práve z obsahu priloženého DVD je zrejmé, že predložený záznam zo dňa 20. novembra 2010 začína až v čase 20:00:09 hod. Je nepochybné, že z vyžiadaného záznamu chýba len nepatrná časť (9 sekúnd), a teda odporkyňa dôvodne uložila pokutu na samej dolnej hranici Zákonom stanovenej sadzby.

V súvislosti s navrhovateľkou tvrdným porušením § 3 Správneho poriadku a možným zmierlivým vybavením veci, najvyšší súd uvádza, že zákonná formulácia § 67 ods. 2 písm. a/ (*uloží pokutu nie môže uložiť*) neumožňuje navrhovateľkou navrhovaný postup, keď prvotným nesplnením zákonnej povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. l/ Zákona, vzniká odporkyňi povinnosť rozhodnúť o uložení pokuty, bez ohľadu na následné správanie sa vysielateľa. Zákon neponecháva v tejto otázke priestor na správnu úvahu konajúceho orgánu, aký postup zvolí, teda či opätovne vyzve na predloženie súvislého záznamu vysielania alebo začne administratívne konanie o správnom delikte.

Pokiaľ navrhovateľka na nariadenom pojednávaní vzniesla požiadavku na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. pre rozpor § 16 ods. 3 písm. l/ Zákona s čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, konajúci súd nedospel k záveru, že by uvedený postup bol dôvodný.

Porušenie zákazu donucovania k sebaobviňovaniu (*nemo tenetur se ipsum accusare*) môže podľa ustálenej judikatúry ESLP viesť v určitých prípadoch k porušeniu čl. 6 Dohovoru, avšak v prejednávanej veci sa jednalo o splnenie zákonom stanovenej povinnosti, navrhovateľka nekonala ako osoba obvinená respektíve podozrivá zo spáchania správneho deliktu v priebehu konania o správnom delikte.

Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach opravného prostriedku navrhovateľky dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom, a preto napadnuté rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250l ods. 2 O. s. p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O. s. p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebola úspešná.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. júla 2012

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská